

סא:

אלו טרפות פרק שלישי הולין

מסורת הש"ס

שיטה מקובצת

ונילקף מעורב. הוי מצי למימר אם קן למינו למה לי: מברי כ"ד עופות טמאים הם. וזכולו איכא ג' סימני טהרה בר מעורב ואי אפשר דהאי דליתיה בפרס ליתיה בחד מהני והאי דליתיה בעוניה נמי ליתיה בחד וזמנין כל חד וחד דלא מיליה בחדא סימנא וזהו ליה ג' כחובים הבאים כחד ואין מלמדן לשאר עופות הבאין לפניו דלא מיליה בחד מהני מרי סימנים ויזין דאין מלמדן מנה לן איסורא דלעטרין נטר למשריה קן פירש בקונטרס דאי"ת והא אכתי אלעטרין נטר להטיר אותו סימן שלישי דליתיה לא בפרס ולא בעוניה אלא ג"כ נלמדויהו דה"ל דלסור דהא השתא בתלמא לא אכלינן בחדו סימן לחודיה מיבעיא נתי דלא הוה אלעטרין בחד מהני מרי סימנים דליתנהו בפרס ועוניה משום דהוה ג' כחובין הבאין כחד כיון דליתנהו ג"כ עופות מ"מ בחדו סימן שלישי הייתי אוסר ואי ה"ל לחומו שלישי הוה צבורה הוה יחא דהשתא נמי הוה ג' כחובים עורב ו"ט עופות ומיהו בלאו הכי לא קשה מידי דמנין היה לי לאסור בחדו סימן שלישי דמ"ט עופות לא ילפינן כלל לא כמה מנינו ולא בק"ו דהוה לכו י"ט כחובין הבאין כחד ואין מלמדן ומסקין דחד מהנין תלמא דדרי צבוליה ליתיה או בפרס או בעוניה והרביעי ישנו בחבירו נמנא שסימן זה לא נאמר אלא פעם אחת מהו דתימא דילקף מיניה לאסור עוף הבא בסומן אחד כחד מן הסימני הללו דהא לא ידעינן מאי

[א] דא"כ: דצריכי לגופיהו לא לפיני מיניהו דהיינו משום דאם איתא דילפינן מיניהו לא ליכתוב אלא חד ופסאי כוליהו גישתוק אבל הכא מאן לישתוק אי לא כתיב:

רבינו גרשום

א"כ פרס ועוניה דכתב רחמנא למה לי. שהן יש בהן חד סימן ופסאי הסימן אחד יש בו אחד מ"ג סימני שבשאר עופות טמאין אחד יש בו סימן רביעי שאינו בכלל שאינו דורס: הוה ליה שני כחובים באין כחד. כלומר דעיקרא סברין דהיינו יש בהן סימנין שוין והוה ליה שני כחובים באין כחד: סוף סוף דאיתיה בפרס איתיה בחד מהני כו'. בעשרים ואחד עופות: עורב אית ליה תרי תרי. כלומר מאתן סימנין ריש כביא עופות טמאין יש בעורב תרי פרס ועוניה אית ליה חד חד סימן אחד יש בו סימן אחד מהני סימנים דיש כביא עופות טמאין והסימן הרביעי שאינו דורס אי בפרס איתיה או בעוניה איתיה דלית בגולה אחריני ומיניה בעינן לסימנא דהוא אית דומה לא לחבירו ולא לעשרים ואחד: אי אפשר דליכא חד מיניהו דמי דליתיה כו'. כלומר מהני עשרים ואחד אי אפשר דליכא חד מיניהו דמי לפרס ועוניה והוה ליה האי דמי לפרס ועוניה שני כחובים הבאים כחד ולא נמורין מיניהו: נמורי עשרים וארבע כו'. ואי סברין למה אית מיניהו כמקרא (ל) דאמר ליה נמורי הלכה למשה מסיני ליכא סימנא: לקרבן הן כשרין. ולא עוף אחר: כבי' סימנין שהורין:

(ל) הנה דליל הה דלמיר (ז) נמיר הינו נכלל למהה חסד ולכא סימנא.

א"כ. דמעוניה בעינן למילקף למה לי דכתב נטר אלא מדכתביה ש"מ לא מילקף מעוניה ושאר עופות הבאים בסומן אחד שאינן מין פרס ועוניה טהור דמנשר מילקף דלית ליה כלל לא תיכול הא אית ליה חד אכול וכ"ש מרי ותלמא חון מעוניה ופרס דלא מכשרינהו בחד ועורב נמי אע"ג דלית ליה תרי לא תיכול

ושאר עופות המפורשין אע"ג דלית ליה תלמא לא דלהכי פרט בזה קרא משום דלחמו מנשר להימירא: אלא טעמא דכפס רחמנא נטר. משום הכי קים ליה דסימן אחד טהור: הא לאו הכי הוה אמינא לילקף מפרס ועוניה. דלא מכשריה בסומן אחד: אין מלמדן. דאי בחד סימן אחי לאוויזי ולמילקף מיניה דעמא ליכתוב

חד ולמי אידך מיניה: דאילו בחדא לילקף כהאי. אותו סימן ששנו בזה אינו בזה הלכך לאו שני כחובין הבאין כחד ניבנה דהא מילקף לריבי דאי כתיב פרס הוה אמינא בחדא סימנא הוה דלא תיכול אכל דבסימנא דעוניה אכול להכי אלעטרין אע"ג דליתיה בחד מהני פרס לא אחי מיניה וכיון דמרייהו לריבי הוה אמינא מילקף רחמנא נטר: מדי ג' עופות טמאין פן. וזכולו איכא ג' סימני טהרה בר מעורב ואי אפשר דהאי דליתיה בפרס ליתיה בחד מהני והאי דליתיה בעוניה ליתיה בחד מהני וכבד לן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן מנהי מרי סימני ויזין דאין מלמדן

(א) וקדושין דל. ושיג. (ב) וז"ל בחד. (ג) ויקרא פרק ט.

הגהות הב"ח

(א) ושי" דיה מדי ביד וכו' הבאין לפניו דלא מיליהו: (ב) ד"ה מהו דתימא ו"י דלית ליה כלל טמא הא עוף:

מוסף רש"י

רש"י כתובין הבאין כחד אין מלמדן. מלמא כתיב אחד ונמור סלי מיניה (פזושין ב.ד.) מהדר כתיב ללדך ולא ילמא מכתביה שעת מיניה דוקא ה"י קאמר (פסחים א.ה).